

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 8C/103/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616201712
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2017:4616201712.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Renátou Mihalíkovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Karadžičova 8, Bratislava proti žalovanej: I. G., D.. XX.XX.XXXX, N. N. XXX, C. P., o zaplatenie 1 141,16 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanej súd nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenu tunajšiemu súdu dňa 18.03.2016, sa pôvodný žalobca (Consumer Finance Holding a.s.) domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1 871,4 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 19.04.2013 do zaplatenia, titulom nesplateného spotrebiteľského úveru.

Podanú žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel dňa 08.10.2012 zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 1 871,4 eur, ktorú mala splácať v pravidelných 60. mesačných splátkach po 32,09 eur, pričom do podania žaloby uhradila žalovaná iba sumu 32,09 eur. Tým, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas (v súlade so zmluvou a podmienkami), veriteľ listom zo dňa 10.04.2013, označeným ako predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo a žiadal, aby celkovú istinu vo výške 1 902,94 eur zaplatila najneskôr do 3 dní od doručenia tejto upomienky. Uvedená zásielka bola žalovanej doručená dňa 15.04.2013.

V priebehu konania bola predmetná pohľadávka voči žalovanému postúpená, na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.09.2016 medzi postupcom Consumer Finance Holding, a.s. a súčasným žalobcom ako postupníkom. Tunajší súd na základe uvedenej skutočnosti a podaného návrhu, uznesením č.k. 8C/103/2016-49 zo dňa 28.12.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.01.2017, pripustil, aby pôvodný žalobca t.j. spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., z konania vystúpil a na jeho miesto vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.

2. Písomným podaním doručeným súdu dňa 27.09.2016 (č.l. 40) žalobca už tvrdil, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1 000 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať formou 60. mesačných splátok po 32,09 eur splatných k 20. dňu v mesiaci, podľa čl. 6, bod 6.1, 6.2 a 6.4 VOP počnúc prvou splátkou splatnou 20.11.2012, pričom celkovo sa zaviazala splatiť sumu 1 925,40 eur (vrátane poistenia). Celková suma pôžičky bez poistenia predstavuje 1 871,40 eur a do začatia konania žalovaná zaplatila na úverovú pohľadávku sumu 32,09 eur. Žalobca sa preto, na základe týchto tvrdení, domáhal zaplateniu zvyšku úverovej istiny vo výške 1 141,16 eur, splatnej ku dňu predčasného ukončenia úverového vzťahu.

3. Žalovaná sa k podanej žalobe, ktorá jej bola doručená do vlastných rúk spolu s poučením o procesných právach a povinnostiach, nevyjadrila a na súdne pojednávanie sa bez ospravedlnenia nedostavila. Žalobca sa na pojednávanie tiež nedostavil, svoju neprítomnosť však ospravedlnil a súhlasil, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Na základe § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti strán.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to najmä zmluvou o pôžičke s číslom (žiadosti) 7113732 zo dňa 02.10.2012 (č.l. 3), vrátane všeobecných obchodných podmienok, predžalobnou upomienkou zo dňa 04.10.2013 (č.l. 7) prehľadom splátok a úhrad k predmetnej pôžičke (č.l. 9), písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 27.09.2016 (č.l. 40) a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 02.10.2012 uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovanou zmluvu o pôžičke číslo XXXXXXXX. Z bodu IV. tejto zmluvy je ohľadom výšky pôžičky zrejmé iba to, klientom požadovaná výška pôžičky bola 3 000 eur, s počtom splátok 60.

Z predloženého prehľadu splátok a úhrad (č.l. 9) vyplýva, že žalovaná na predmetný úver resp. pôžičku splatila dňa 01.03.2013 sumu 32,09 eur.

5. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v platnom znení, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f), j), k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase vzniku daného právneho vzťahu, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti, a to okrem iného dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Zrozumiteľnosť právneho úkonu (s poukazom na § 37 Obč. zákonníka) znamená, že jeho adresát je objektívne schopný pochopiť výrazové prostriedky použité na vyjadrenie právneho úkonu, právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaného ustanovenia zákona, súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná.

6. Predmetom konania bol nárok právneho nástupcu pôvodného veriteľa zo Zmluvy zo dňa 02.10.2012. Súd sa najskôr zaoberal platnosťou uzatvoreného právneho úkonu vzhľadom na obsah Zmluvy a osoby, ktoré zmluvu uzatvárali a dospel k názoru, že zmluva je ako celok neplatným právnym úkonom. V zmluve je totiž v bode IV., uvedený iba údaj o klientom požadovanej výške pôžičky 3 000 eur, bez toho aby bolo zrejmé, aká suma pôžičky aj bola reálne žalovanej poskytnutá, za akých podmienok, vrátane formy a času je splatenia. Až na opačnej strane zmluvy v rámci všeobecných podmienok k zmluve o poskytnutí pôžičky, ktoré sú písané tak drobným písmom, že do spisu samotný žalobca predložil ich zväčšenú fotokópiu, aby sa dali vôbec prečítať, sa uvádza len tabuľka z ktorej by si zrejme mal klient, ktorý však ešte nevedel aká suma mu bude reálne poukázaná, vypočítať výšku splátok. Obdobne to platí o všeobecne uvádzanom vzorci pre výpočet RPMN.

Z podanej žaloby ako aj samotnej zmluvy, kde sa uvádza iba klientom žiadaná pôžička 3 000 eur a zaškrtnutý počet splátok 60 (bod IV. zmluvy) súdu vôbec nie je zrejmé, ako by mal súd k overeniu správnosti žalobcovho vyjadrenia, že výška pôžičky, ktorá napokon bola žalovanej poskytnutá predstavuje práve 1 000 eur (vyjadrenie žalobcu č.l. 40). Zároveň sa v zmluve neuvádza ani celková suma, ktorú mala žalovaná titulom tejto pôžičky veriteľovi splatiť. Ohľadom postupu zistenia skutočnej výšky pôžičky neuviedol žiadne podrobnosti ani žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 27.09.2016 (č.l. 40) a nevyplyvajú ani z mimoriadne stručne koncipovanej žaloby (č.l. 1).

V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že úlohou súdu je skontrolovať správnosť skutkových tvrdení žalobcu a ich súlad s predloženými listinnými dôkazmi. Súd musí mať nárok pri jeho priznávaní dostatočne, bezpečne preukázaný, vyčísliteľný z jednotlivých položiek tak, aby mohol v rámci rozhodovacej činnosti zároveň prekontrolovať celkovú výšku žalobcom uplatneného nároku. Úlohou súdu nie je dedukovať jednotlivé nároky žalobcu, resp. pátrať z čoho pozostávajú, ale prekontrolovať ich správnosť, odôvodnenosť a zákonnosť.

7. Vzhľadom na tieto okolnosti je zrejmé, že v Zmluve je neurčito uvedený údaj o výške pôžičky, keď v nej vôbec nie je uvedená výška pôžičky na akej sa strany skutočne dohodli, a ktorá aj bola reálne žalovanej poskytnutá. Zmluvu ďalej obsahuje i ďalšie nedostatky a rozpory, a to nesprávny údaj o RPMN, pretože nie je zrejmé, z akej sumy (či žiadanej, či poskytnutej) pri jeho výpočte veriteľ vychádzal. Zmluva neobsahuje ani termíny splátok a uvedené zmluva nijako nevysvetľuje. Z formy a obsahu samotnej zmluvy ako i všeobecných podmienok je zároveň zrejmé, že žalovaná ako dlžník nemala žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť predformulovaný text zmluvy, o všeobecných podmienkach už ani nehovoriac. Možno mať teda zároveň aj dôvodné pochybnosti, či v čase akceptácie zmluvy mala vôbec žalovaná možnosť oboznámiť sa s vopred pripravenými obchodnými podmienkami, ktoré sú nakoniec v takom technickom vyhotovení, že sú nečitateľné a teda formálne nedostupné. V tejto súvislosti súd dodáva, že spotrebiteľské zmluvy by v zásade mali byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľné, prehľadné a logicky usporiadané. Zmluvné dojednania by mali mať dostatočnú veľkosť písma, nesmú byť výrazne menšej veľkosti než ostatné dojednania, nesmú byť usporiadané tak, aby vzbudzovali dojem menej podstatného významu. V prejednávanej veci obchodné podmienky tieto požiadavky nespĺňajú. Vzhľadom k uvedenému súd zastáva názor, že Zmluva bola od počiatku uzavretá neplatne, pretože nebola uzavretá zrozumiteľne, určito, pričom svojim charakterom by išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ktorá vyžaduje písomnú formu. Súd preto nemohol priznať ani plnenie z poistného.

Avšak aj v prípade platnosti Zmluvy táto preukázateľne neobsahuje zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. f, j, k zákona č. 129/2010 Z.z. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, (termíny splátok chýbajú,

RPMN je nesprávne uvedená v neprospech odporcu, celková suma ktorú musí odporca zaplatiť v Zmluve chýba, resp. je uvedená nesprávne), preto by úver bol považovaný za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z.z.) a veriteľ by mal právo len na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia.

8. Je nesporné, že v danom prípade sa jedná spotrebiteľský právny vzťah, keďže právny predchodca žalobcu v ňom vystupoval v rámci svojej obchodnej resp. podnikateľskej činnosti a žalovaná ako fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá nekonala v rámci obchodnej či podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka).

V dôsledku absolútnej neplatnosti predmetnej zmluvy o pôžičke (pre jej neurčitost') by bolo možné žalobcovi priznať plnenie iba titulom bezdôvodného obohatenia v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky, odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

9. Vzhľadom k tomu, že súd posúdil uplatnený nárok ako plnenie z bezdôvodného obohatenia (v dôsledku neplatnosti zmluvy), začala veriteľovi plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia poskytnutím plnenia. Žalobca nepreukázal ani to, kedy reálne žalovanej pôžičku poskytol, avšak je zrejmé, že najneskôr k jej poskytnutiu došlo dňom 01.03.2013 t.j. v deň, kedy žalovaná zaplatila prvú (aj jedinú) splátku tejto pôžičky, ako to vyplýva z prehľadu splátok a úhrad na č.l. 9.

Veriteľ od počiatku vedel komu peniaze poskytuje t.j. kto sa na jeho úkor obohatil a preto dvojročná subjektívna premlčacia doba v danom prípade uplynula 01.03.2015. Žaloba bola súdu doručená až dňa 18.03.2016 t.j. po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia. Na uvedené premlčanie súd v zmysle § 5b zák. o ochrane spotrebiteľa, prihliadal z úradnej povinnosti a podanú žalobu z dôvodu premlčania uplatneného nároku, preto v celom rozsahu zamietol.

10. V konaní úspešnej žalovanej, podľa obsahu spisu trovy konania nevznikli, preto jej súd ani nepriznal nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.